

Uchwała Nr XXII/206/20

Rady Gminy Biskupiec

z dnia 11 grudnia 2020 r.

**w sprawie: przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz
Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Biskupiec na lata 2021-2027**

Na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2020 r. poz. 218) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (jednolity tekst: Dz. U. z 2020 r. poz. 713 z późn. zm.) Rada Gminy Biskupiec uchwala, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Biskupiec na lata 2021-2027 w brzmieniu ustalonym w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Biskupiec.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

Przewodniczący Rady Gminy

Kazimierz Zalewski

Załącznik

do Uchwały Nr XXII/206/20

Rady Gminy Biskupiec

z dnia 11 grudnia 2020 r.

Gminny Program
Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie
oraz
Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie
w Gminie Biskupiec
na lata 2021-2027

I. WSTĘP

Jednym z podstawowych celów polityki społecznej państwa jest tworzenie warunków do prawidłowego funkcjonowania rodziny oraz zapobieganie występowaniu postaw i zachowań antyspołecznych generujących patologię, w tym między innymi przemoc w rodzinie. Wobec przemocy w rodzinie nikt nie powinien przechodzić obojętnie, nikt nie powinien milczeć i udawać, że nie dostrzega problemu bitych, poniżanych i często maltretowanych zwłaszcza kobiet i dzieci. Podstawową cechą działań podejmowanych w obszarze przemocy w rodzinie powinno być szybkie reagowanie mające na celu przerwanie przemocy, a także szybka i skuteczna pomoc.

Rodzina jest najważniejszym środowiskiem w życiu człowieka: kształtuje osobowość, system wartości, światopogląd, styl i sposób życia. Ogromną rolę w prawidłowym funkcjonowaniu rodziny mają relacje pomiędzy członkami rodziny, które powinny być oparte na miłości, wzajemnym szacunku i zrozumieniu. Jeśli występują zaburzenia w tej sferze, role wewnątrz rodzinne także ulegają zaburzeniu, co w konsekwencji prowadzi do stopniowej dezorganizacji życia rodzinnego. Przemoc w rodzinie jest zjawiskiem powszechnie występujące w naszym społeczeństwie. Dotyka ona rodziny o różnym statusie społecznym i ekonomicznym.

Podstawowym dokumentem regulującym działania w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie jest ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2020 r. poz. 218 z póź. zm.). Definiuje ona pojęcie przemocy w rodzinie, określa zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, zasady postępowania wobec osób dotkniętych przemocą w rodzinie oraz zasady postępowania wobec osób stosujących przemoc w rodzinie. Ustawodawca w art. 6 ust. 2 oraz art. 9 powyższego aktu wyznaczył gminom zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, do których w szczególności należy tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie w tym:

- 1) opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie,
- 2) prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez działania służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie,
- 3) zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia,
- 4) tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

Pozostałe akty prawne wspomagające podejmowanie działań na rzecz osób dotkniętych przemocą w rodzinie oraz osób stosujących przemoc w rodzinie to:

1. Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym,
2. Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej,
3. Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałania alkoholizmowi,
4. Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej,
5. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji,
6. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny,
7. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego,
8. Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy,
9. Uchwała Nr 76 rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020,
10. Uchwała Rady Gminy Biskupiec w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
11. Uchwała Rady Gminy Biskupiec w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego w Biskupcu oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania.

II. CHARAKTERYSTYKA PRZEMOCY W RODZINIE

Na zjawisko przemocy w rodzinie można patrzeć z różnych punktów widzenia, przyjmując perspektywę indywidualną, systemową lub społeczną. Perspektywa indywidualna to spojrzenie przez pryzmat osoby doświadczającej przemocy lub przez pryzmat sprawcy. Perspektywa systemowa to ukazanie możliwych form wsparcia dla osób uwikłanych w przemoc oraz opis metod wsparcia. Perspektywa społeczna, to zaś odbiór społeczny zjawiska przemocy w rodzinie, postawy członków lokalnej społeczności wobec aktów przemocy.

Przemoc w rodzinie w świetle ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie to jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób najbliższych, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym

seksualną, powodującą szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Przemoc w rodzinie może przybierać różne formy i dokonywać się przy pomocy różnych instrumentów:

- **przemoc fizyczna** jest intencjonalnym zachowaniem powodującym uszkodzenie ciała, prowadzącym do nieprzypadkowych urazów, zranień, stłuczeń, złamań czy zasinień. Przejawami przemocy fizycznej są uderzanie, popychanie, szarpanie, ciągnięcie, klepanie, policzkowanie, wykręcanie rąk, kopanie, bibie ręką, pięścią lub różnymi przedmiotami, rzucanie przedmiotami, przypalanie papierosem, duszenie, topienie, krępowanie ruchów, świadome stwarzanie niebezpiecznych sytuacji stanowiących zagrożenie fizyczne, itp.
- **przemoc psychiczna** to umyślne działania wykorzystujące nie siłę fizyczną, lecz mechanizmy psychologiczne, powodujące zachwianie pozytywnego obrazu własnej osoby u ofiary, obniżenie u niej poczucia własnej wartości, pojawienie się stanów lękowych i nerwicowych. Przejawami tego rodzaju przemocy są: odmowa uczuć, brak zainteresowania, szacunku, nieustanna krytyka, wyśmiewanie poglądów, wyznania religijnego, żądanie posłuszeństwa, narzucanie poglądów, wmawianie choroby psychicznej, kontrola i utrudnianie kontaktów z innymi osobami, zawstydzanie, upokarzanie, wyzywanie, grożenie, ograniczanie snu, jedzenia itp.
- **przemoc ekonomiczna** to działania prowadzące do całkowitego finansowego uzależnienia ofiary od sprawcy, realizowane między innymi w drodze niezaspokojenia podstawowych materialnych potrzeb rodziny, uniemożliwienie podjęcia pracy zarobkowej, utrudnianie aktywności zawodowej, odbieranie pieniędzy, okradanie, wyliczanie wydatków, itp.
- **przemoc seksualna** polega na wymuszaniu nieakceptowanych przez ofiarę zachowań w celu zaspokojenia potrzeb seksualnych sprawcy. Przymus może polegać na bezpośrednim użyciu siły lub emocjonalnym szantażu np. gwałt, wymuszanie pożycia seksualnego, epatowanie pornografią, zmuszanie do prostytucji, itp.
- **zaniedbanie** jest niezaspokojeniem podstawowych potrzeb biologicznych i psychicznych dzieci. Może się ono zacząć w okresie życia płodowego, kiedy matka prowadzi niehigieniczny tryb życia. Zaniedbywanie ma także miejsce, gdy dziecko ma zaspokojone potrzeby o charakterze biologicznym lecz nie ma zagwarantowanej prawidłowej stymulacji poznawczej.

Przemoc w rodzinie nie jest zjawiskiem jednostajnym i najczęściej przechodzi ona różne fazy, od narastającego napięcia i agresji poprzez przemoc fizyczną i psychiczną do okresu spokoju, nazywanego fazą „miodowego miesiąca”. Rzadko kiedy też przemoc jest jednorazowym incydem, z reguły ma charakter cykliczny, tj. powtarzający się.

Obok cykliczności przemocy można rozróżnić mechanizmy w jakich funkcjonuje osoba doznająca przemocy, są nimi:

- a) **zjawisko „prania mózgu”** - jest jednym z najsilniej działających mechanizmów przemocy psychicznej. Jest próbą systematycznego wpływania na czyjeś poglądy, postawy i przekonania. Przejawia się w szeregu zabiegów stosowanych w celu zmiany przekonań, uczuć, potrzeb, postaw, po to, aby osoba manipulowana działała zgodnie z oczekiwaniami osoby manipulującej. Najczęściej używanymi metodami są: izolacja, poniżanie, degradacja, groźby i demonstracja wszechmocy, a także sporadyczne okazywanie pobłażliwości.
- b) **zespół stresu pourazowego (PTSD)**, któremu powstaniu sprzyjają sytuacje zewnętrzne, w których człowiek narażony jest na utratę życia, czy zdrowia. W przypadku przemocy wystarczy sama groźba jej użycia, by wywołać wstrząs u osób, które jej doznają. Nasilenie PTSD zależy od intensywności i czasu trwania traumy. Objawami PTSD są m.in. zaburzenia snu, drażliwość, wybuchy gniewu, złości, czujność, natarczywe wspomnienia, koszmary senne.
- c) **syndrom wyuczonej bezradności**, który przejawia się zaprzestaniem podejmowania jakichkolwiek działań, co wynika z przekonania, że cokolwiek się zrobi i tak nie przyniesie to pożądanego efektu i przemoc nigdy nie ustanie. Osoba doznająca przemocy zaczyna odczuwać brak kontroli nad swoim losem i zaczyna wierzyć, że nie ma wyjścia z obecnej sytuacji. W ten sposób zaczyna „uczyć się” znosić przemoc. Syndrom wyuczonej bezradności przyczynia się do uwięzienia kobiety w związku krzywdzącym.
- d) **proces wiktyimizacji** - każdy „wchodząc” w związek z drugą osobą ma pewne wyobrażenia na temat swojego przyszłego życia, swojego małżeństwa, swojej rodziny. Akt przemocy burzy te wyobrażenia i wizję świata, partnera, siebie. Specjaliści nazywają to mianem burzenia utrwalań przekonań. Osoba doznająca przemocy czuje rozpacz i ma poczucie krzywdy, często na tym etapie zaczyna szukać pomocy. Niestety zdarza się, że spotyka się z nieprawidłowymi reakcjami osób, z którymi dzieli się swoimi problemami i od których oczekuje pomocy i wsparcia. Takie

zachowanie służb, które przejawia się bagatelizowaniem problemów czy obwinianiem ofiary nazywamy wtórnym zranieniem.

- e) **Syndrom sztokholmski**, którego mianem określono mechanizm, który zaobserwowano u ofiar zamachu terrorystycznego w Sztokholmie. U osób przetrzymywanych przez terrorystów, a następnie uwolnionych przez policję pojawiły się reakcje, które większość obserwatorów uznała za irracjonalne. Otóż niedawni zakładnicy zaangażowali się w proces obrony swoich oprawców, zamiast żądać sprawiedliwości. Podobny mechanizm obronny pojawia się u ofiar przemocy domowej. Są one wdzięczne sprawcom za drobne przywileje, które jeszcze mają, za „miodowe miesiące”, za chwile spokoju i namiastkę uczucia, a czasem nawet za to, że żyją.
- f) **mechanizm „psychologicznej pułapki”** - ofiara nie jest w stanie zrezygnować ze związku, gdyż tak dużo zainwestowała czasu, zapędu, energii. Budzi zdziwienie fakt, że trwa ona w związku, który przynosi jej cierpienie, w którym jest upokarzana i nie respektuje się jej praw. Ciągłe żyje nadzieją, że będzie lepiej. Dlatego też inwestuje w ten związek. Obwiniając siebie za całe zło, wierzy, że jeśli bardziej się postara, to będzie lepiej. Ma poczucie, że zależy to właśnie od niej. Im więcej się stara i wkłada w to działanie więcej energii, tym trudniej jej zrezygnować.

Zjawisko przemocy w rodzinie warunkuje wiele różnych czynników, wśród których możemy wskazać:

- normy społeczne i kulturowe – przemoc w rodzinie jest skutkiem wielopokoleniowego, społecznego przyzwolenia na stosowanie przemocy wobec najbliższych, w szczególności kobiet i dzieci. W wielu środowiskach akceptuje się bicie, zwłaszcza dzieci, panuje przekonanie o dominującej roli mężczyzny w rodzinie np. rola „pana i władcy”. W społeczeństwie panuje także przekonanie, że wszystko co dzieje się w rodzinie należy do sfery prywatności i w sprawy rodzinne nie należy się wtrącać, niestety wywołuje to poczucie większej bezkarności sprawcy.

- dziedziczenie wzorca przemocy z rodziny pochodzenia – dzieci wychowywane w rodzinach, gdzie jest przemoc „nasiąkają nią” i uczą się takich wzorców zachowań. Nabierają przekonania, że najlepszym i najbardziej skutecznym sposobem rozwiązywania konfliktów jest przemoc. Takie dzieci częściej niż ich rówieśnicy, którzy byli wychowywani bez przemocy, jako dorosłe osoby będą stosować przemoc wobec swoich partnerów.

- uzależnienie (nadużywanie alkoholu) – alkohol osłabia kontrolę nad zachowaniem i zwiększa prawdopodobieństwo reagowania złością i gniewem na trudności oraz niepowodzenia życiowe. Uzależnienie od alkoholu nie zwalnia z odpowiedzialności za swoje czyny, mimo że sprawcy często wykorzystują fakt bycia nietrzeźwym jako czynnik usprawiedliwiający ich zachowanie. Doświadczenie pokazuje, że sprawca może przestać pić alkohol i nadal stosować przemoc.

- środowisko i stres społeczny – kłopoty finansowe, bezrobocie czy skumulowanie się różnych problemów życiowych może wywoływać frustracje, która z kolei może sprzyjać pojawieniu się przemocy w rodzinie. Osamotnienie rodziny, znajdującej się w trudnej sytuacji życiowej, izolacja, brak wsparcia z zewnątrz – osobistego lub instytucjonalnego – w sposób znaczący może wpłynąć na nasilenie zachowań związanych z przemocą.

III. ZESPÓŁ INTERDYSCYPLINARNY

Struktura systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie jest oparta o funkcjonujący w każdej gminie zespół interdyscyplinarny. Wójt Gminy Biskupiec Zarządzeniem Nr 14/2011 z dnia 2 marca 2011 r. powołał do pracy Zespół Interdyscyplinarny do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie. Zadaniem Zespołu Interdyscyplinarnego w Gminie Biskupiec jest integrowanie i koordynowanie działań przedstawicieli różnych podmiotów działających na terenie Gminy, a także specjalistów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Pomiędzy instytucjami wchodzącymi w skład Zespołu podpisano porozumienie o współpracy.

W skład Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na terenie Gminy Biskupiec wchodzi przedstawiciele następujących instytucji:

- a) Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Biskupcu,
- b) Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- c) Komendy Powiatowej Policji w Nowym Mieście Lubawskim,
- d) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Biskupcu
- e) Szkoły Podstawowej w Biskupcu,
- f) Szkoły Podstawowej w Ostrowitem,
- g) Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Lipinkach,
- h) Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Szwarcenowie,
- i) Szkoły Podstawowej w Łąkorzu,
- j) Zespołu Szkół w Bielicach,

- k) Szkoły Podstawowej Specjalnej w Krotoszynach,
- l) Sądu Rejonowego w Nowym Mieście Lubawskim.

Zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie zespół interdyscyplinarny realizuje ustawowe zadania szczególności przez:

- diagnozowanie problemu przemocy,
- podejmowanie w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie, które mają na celu przeciwdziałanie temu zjawisku,
- inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie,
- rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielania pomocy w środowiskach lokalnych,
- inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie.

Zespół interdyscyplinarny może tworzyć grupy robocze w celu rozwiązywania problemów związanych z wystąpieniem przemocy w rodzinie w indywidualnych przypadkach. Do zadań grup roboczych należy w szczególności:

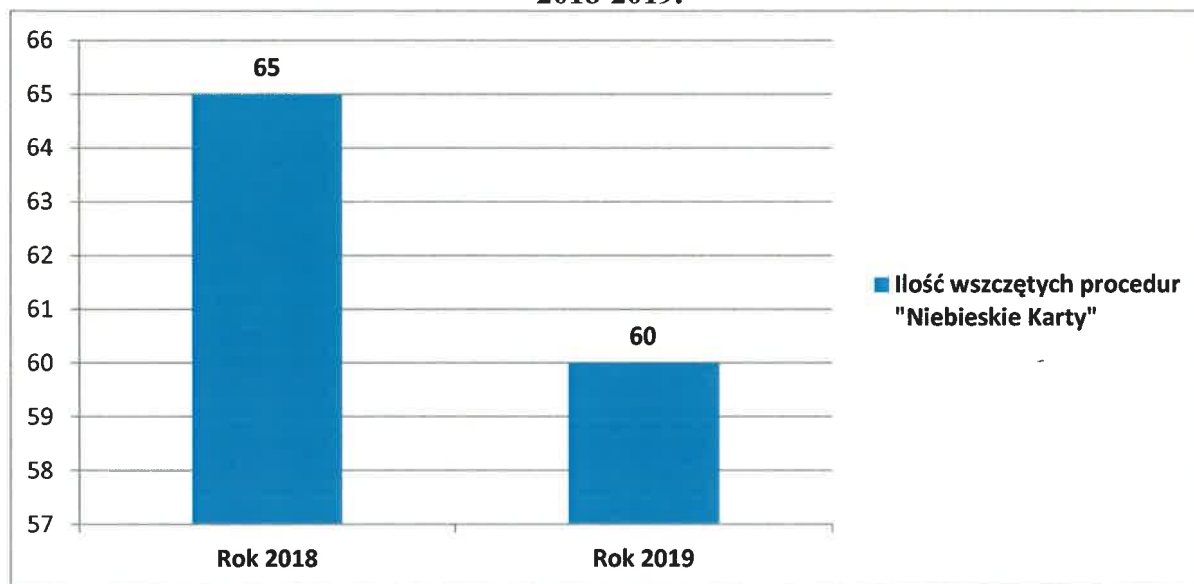
- a. opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy w rodzinie,
- b. monitorowanie sytuacji rodzin, w których dochodzi do przemocy,
- c. dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań.

IV. PROCEDURA „NIEBIESKIE KARTY”

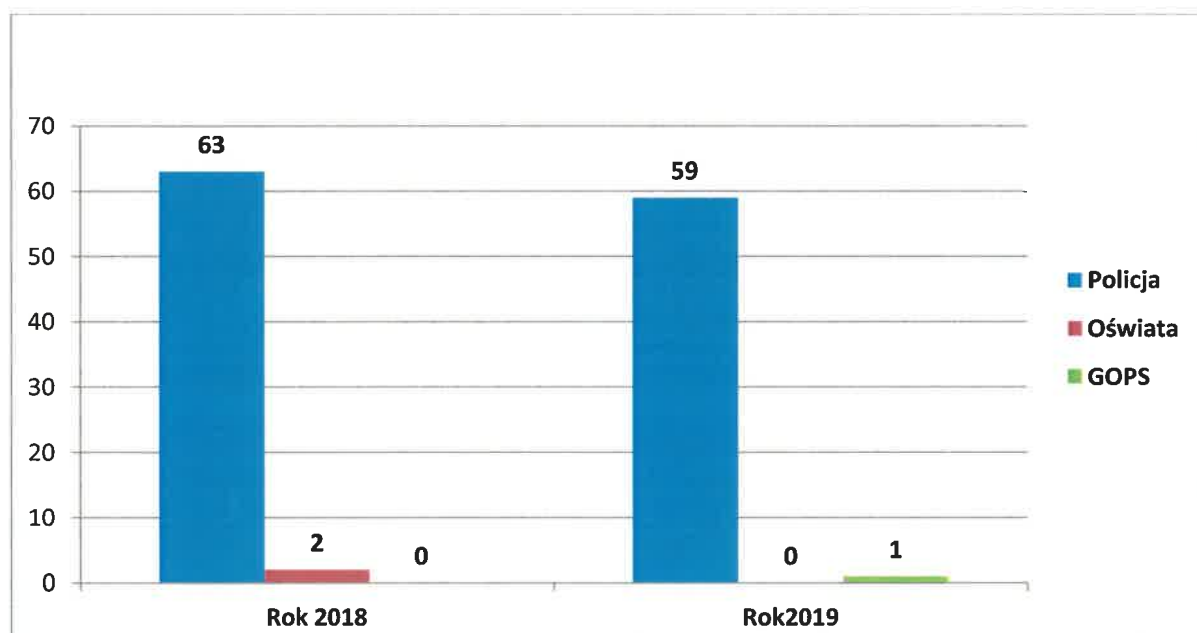
Zgodnie z art. 9d ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie podejmowanie interwencji w środowisku wobec rodziny dotkniętej przemocą odbywa się w oparciu o procedurę „Niebieskie Karty” i nie wymaga zgody osoby dotkniętej przemocą w rodzinie. Procedura „Niebieskie Karty” obejmuje ogół czynności podejmowanych i realizowanych przez przedstawicieli jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty i ochrony zdrowia, w związku z uzasadnionym podejrzeniem zaistnienia przemocy w rodzinie. Przedstawiciele podmiotów wymienionych powyżej realizują procedurę „Niebieskie Karty” w oparciu o zasadę współpracy i przekazują informacje o podjętych działaniach przewodniczącemu zespołowi interdyscyplinarnemu. Wszczęcie procedury „Niebieskie Karty” następuje poprzez wypełnienie formularza „Niebieska Karta A” w przypadku powzięcia, w toku prowadzonych

czynności służbowych lub zawodowych, podejrzenia stosowania przemocy wobec członków rodziny lub w wyniku zgłoszenia dokonanego przez członka rodziny lub osobę będącą świadkiem przemocy w rodzinie. Wszczynając procedurę „Niebieskie Karty” podejmuj się działania interwencyjne mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa każdej osobie, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie.

Poniższy wykres przedstawia **ilość wszczętych procedur „Niebieskie Karty” w latach 2018-2019.**

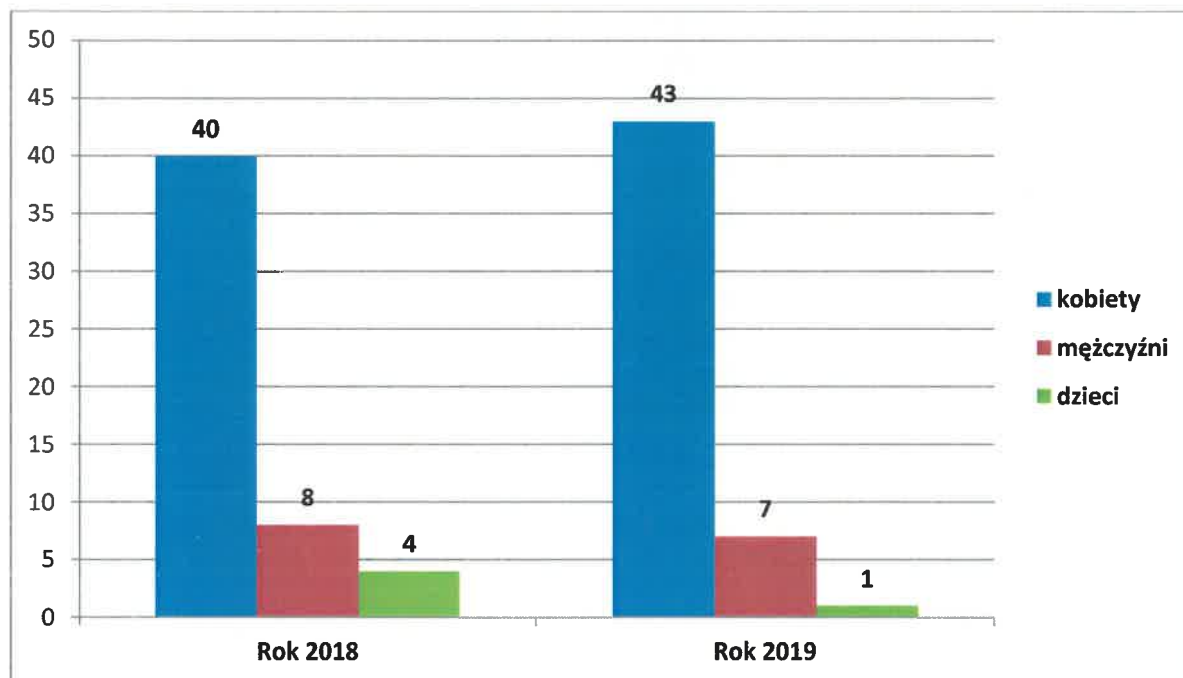

Kolejny wykres prezentuje **ilość wszczętych procedur „Niebieskie Karty” z podziałem na podmioty wszczynające procedurę.**

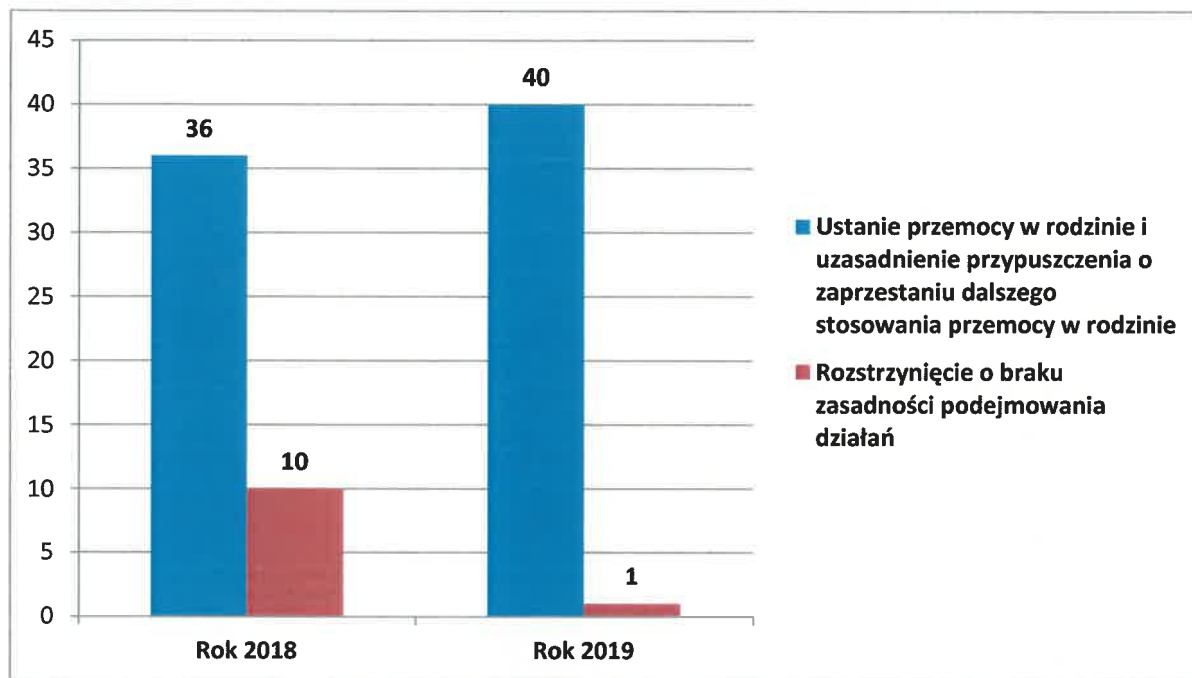
Z przedstawionych danych wynika, iż na przestrzeni lat 2018-2019 wszczęto 125 procedur „Niebieskie Karty”. Największą ilość interwencji zakończonych wszczęciem procedury „Niebieskie Karty” podjęła Komenda Powiatowa Policji w Nowym Mieście Lubawskim.

Poniższy wykres wskazuje **ilość ofiar przemocy w rodzinie z podziałem na płeć oraz dzieci.**

Z powyższego wykresu odczytać można, że zdecydowanie większość ofiar przemocy domowej na terenie Gminy Biskupiec stanowiły kobiety, w roku 2018 roku stanowiły one 77% z ogólnej liczby ofiar przemocy, w roku 2019 zaś 84%. Z danych Głównego Urzędu Statystycznego w roku 2018 odnotowano ponad 88 tys. ofiar przemocy w rodzinie, kobiety (ponad 65 tys.) stanowiły 73,8 proc. wszystkich ofiar przemocy domowej. Można podkreślić, iż dane ze statystyk Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przemocy w Rodzinie Gminy Biskupiec potwierdzają ogólnopolską regułę.

Następny wykres przedstawia **ilość zakończonych procedur „Niebieskie Karty” w latach 2018-2019**

Zakończenie procedury „Niebieskie Karty” zostało uregulowane w paragrafie 18 pkt. 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” i wzorców formularzy Niebieska Karta (Dz. U. z 2011 r., nr 209, poz. 1245). Jak wynika z powyższego wykresu w latach 2018-2019 zakończono łącznie 76 procedur „Niebieskie Karty” z powodu ustania przemocy w rodzinie i uzasadnionego przypuszczenia zaprzestania dalszego stosowania przemocy w rodzinie. Natomiast rozstrzygnięcie braku zasadności podejmowanych działań wskazano w 11 przypadkach.

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych bierze czynny udział w rozwiązywaniu złożonego problemu jakim jest uzależnienie od alkoholu i związana z nim przemoc domowa. Poniższa tabela przedstawia dane pozyskane z Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, zauważalny jest znaczny wzrost zarówno osób kierowanych na leczenie odwykowe, jak również na terapię do Punktu Konsultacyjnego ds. Uzależnień i Przemocy w Rodzinie, które dotyka problem alkoholowy i są podejrzane o stosowanie przemocy w rodzinie.

Rok	Liczba wniosków, które wpłynęły do GKRPA w Biskupcu o zastosowanie leczenia odwykowego w stosunku do osób podejrzanych o stosowanie przemocy domowej	Liczba osób skierowanych do Punktu Konsultacyjnego ds. Uzależnień i Przemocy w Rodzinie
2018	4	2
2019	8	9

Pomocy społecznej udziela się osobom i rodzinom przy łącznym spełnieniu dwóch przesłanek: wystąpienia trudnej sytuacji życiowej i niemożności jej samodzielnego przezwyciężenia, biorąc pod uwagę w szczególności przesłanki wynikające z art.7 ustawy o pomocy społecznej, gdzie wśród przesłanek jest wskazana także przemoc w rodzinie. W 2018 roku ze świadczeń pieniężnych skorzystało 5 rodzin, w których wystąpiła przemoc w rodzinie, w 2019 roku 9 rodzin. Pracownicy socjalni udzielali pomocy i wsparcia osobom oraz rodzinom doświadczającym przemocy w rodzinie poprzez świadczenie pracy socjalnej, w 2018 roku ze wsparcia skorzystały 72 osoby, w 2019 roku 69 osób. Asystent rodziny w latach 2018-2019 współpracował z dwiema rodzinami, w których wystąpiła przemoc.

V. CELE PROGRAMU I ICH REALIZACJA

Głównym celem niniejszego Programu jest przeciwdziałanie przemocy w rodzinie, ochrona ofiar przemocy w rodzinie oraz zwiększenie dostępności i skuteczności profesjonalnej pomocy.

Cele szczegółowe oraz działania w ramach Programu przedstawia poniższa tabela.

Cele szczegółowe i działania	Wskaźnik realizacji
<u>Profilaktyka i edukacja w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie</u>	
<p>1. Diagnozowanie i monitorowanie zjawiska przemocy w rodzinie na terenie Gminy Biskupiec.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zbieranie danych statystycznych z instytucji działających w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie na terenie Gminy Biskupiec przez Zespół Interdyscyplinarny w celu diagnozowania skali zjawiska i monitorowania zmian. • Monitorowanie zjawiska przemocy w rodzinie w oparciu o wszczęte procedury „Niebieskie Karty” 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ liczba rocznych sprawozdań realizatorów Programu ➤ liczba ujawnionych przypadków przemocy na terenie Gminy Biskupiec
<p>2. Podniesienie poziomu wiedzy i świadomości społecznej mieszkańców Gminy Biskupiec na temat zjawiska przemocy w rodzinie i możliwości uzyskania pomocy.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rozpowszechnianie materiałów edukacyjnych i informacyjnych (np. ulotki, broszury, plakaty, informatory). • Upowszechnianie informacji na stronie internetowej Urzędu Gminy Biskupiec, Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Biskupcu i innych podmiotów z terenu Gminy Biskupiec 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ liczba rozpowszechnionych materiałów edukacyjnych i informacyjnych ➤ liczba stron internetowych, na których umieszczono informacje dotyczące zjawiska przemocy w rodzinie
<p>3. Promowanie wartości rodzinnych i wychowywania bez przemocy.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Organizowanie i udział w kampaniach społecznych obalających mity i stereotypy na temat przemocy w rodzinie, propagowanie zachowań bez przemocy. • Realizacja zajęć psychoedukacyjnych dotyczących umiejętności społecznych oraz działań, programów profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie. 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ liczba kampanii, liczba uczestników ➤ liczba warsztatów, szkoleń, umiejętności rodzicielskich, ➤ liczba uczestników warsztatów, szkoleń ➤ liczba działań, programów profilaktycznych ➤ liczba uczestników działań, programów profilaktycznych

Ograniczenie występowania zjawiska przemocy w rodzinie

<p>1. Ochrona i wsparcie osób uwikłanych w przemoc w rodzinie.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Prowadzenie poradnictwa specjalistycznego (np. socjalnego, prawnego, psychologicznego, rodzinnego, medycznego). • Prowadzenie działań w stosunku do osób uwikłanych w przemoc w rodzinie w ramach interwencji kryzysowej. • Praca terapeutyczna i psychologiczna z osobami dorosłymi, młodzieżą i dziećmi (terapia indywidualna i grupowa, grupy wsparcia, grupy samopomocowe). • Współpraca w realizacji programów dla sprawców przemocy w celu zapobiegania stosowania przemocy w rodzinie. 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ liczba porad udzielonych przez specjalistów ➤ liczba środowisk objętych interwencją kryzysową ➤ liczba osób w środowiskach ➤ liczba osób i grup objętych działaniami ➤ liczba programów ➤ liczba osób skierowanych do udziału w programach
<p>2. Pomoc osobom i rodzinom doświadczającym przemocy w rodzinie.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Udzielenie bezpiecznego schronienia osobom dorosłym i rodzinom doświadczającym przemocy. • Zapewnienie bezpiecznego miejsca pobytu dzieciom – ofiarom i świadkom przemocy w rodzinie poprzez umieszczenie w środowisku rodziny biologicznej, pieczy zastępczej, pałówkach ochrony zdrowia. • Praca socjalna w środowisku rodzin zagrożonych i dotkniętych przemocą w rodzinie. 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ liczba osób objętych schronieniem ➤ liczba interwencji na skutek, których zabezpieczono dzieci ➤ liczba dzieci zabezpieczonych ➤ liczba rodzin objętych pracą socjalną w środowisku ➤ liczba rodzin objętych asystenturą rodziny
<p>3. Prowadzenie zintegrowanych działań w zakresie rozwiązywania problemów przemocy w rodzinie – współpraca w ramach Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Podejmowanie interwencji w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie. • Współpraca instytucji zaangażowanych w przeciwdziałanie przemocy w rodzinie. • Pomoc interdyscyplinarna skierowana do rodzin doświadczających przemocy w rodzinie. 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ liczba wszczętych procedur „Niebieskie Karty” ➤ liczba spotkań Zespołu Interdyscyplinarnego ➤ liczba grup roboczych powołanych w ramach procedury „Niebieskie Karty”

Zwiększenie kompetencji przedstawicieli instytucji i podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie

<p>1. Doskonalenie umiejętności kadr.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Podniesienie kwalifikacji osób zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie poprzez udział w szkoleniach. • Organizowanie szkoleń dla przedstawicieli służb i instytucji zaangażowanych w pomoc osobom i rodzinom uwikłanym w przemoc w rodzinie. 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ liczba szkoleń ➤ liczba osób uczestniczących w szkoleniach ➤ liczba zorganizowanych szkoleń ➤ liczba uczestników szkoleń
<p>2. Wymiana wiedzy i doświadczeń oraz nawiązywanie współpracy na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Organizowanie konferencji, seminariów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie. • Uczestnictwo w konferencjach, seminariach. 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ liczba przeprowadzonych konferencji, seminariów ➤ liczba uczestników konferencji, seminariów ➤ liczba konferencji, seminariów ➤ liczba uczestników w konferencjach, seminariach

VI. ADRESACI PROGRAMU

Adresatami Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie są:

- a) ofiary przemocy w rodzinie,
- b) sprawcy przemocy w rodzinie,
- c) świadkowie przemocy w rodzinie,
- d) przedstawiciele instytucji i służb udzielających pomocy w razie wystąpienia zjawiska przemocy w rodzinie,
- e) społeczność lokalna.

VII. ŹRÓDŁA FINANSOWANIA PROGRAMU

Źródłem finansowania Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie będą środki pochodzące z budżetu samorządu Gminy Biskupiec, w tym z Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, dotacji z budżetu państwa, funduszy unijnych, grantów i konkursów.

VIII. SPRAWOZDAWCZOŚĆ I MONITOROWANIE PROGRAMU

Monitorowanie realizacji Programu będzie odbywać się w oparciu o sprawozdawczość podmiotów zaangażowanych w jego realizację.

Sprawozdania z realizacji Programu podmioty składają do 31 stycznia każdego roku do Przewodniczącego Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, który do dnia 31 marca każdego roku przedkłada je Radzie Gminy Biskupiec.

Sporządziła:
Dorota Chmielewska
Kierownik GOPS Biskupiec

Biskupiec, dnia 23.11.2020 r.

